

Medlem vil forsvare og altsaa anser for heldig. Jeg vil gjerne bede det ærede Medlem oplyse mig — det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ade Valgfreds kunde det aabenbart ikke — om han kan paavise mig et eneste Exempel ud af de mange Rigsdagsforhandlinger og Rigsdagstidender paa, at det ene Thing har tilladt sig et saadant Vidnesbyrd overfor det andet Things Virksomhed i saadanne Udtryk, som her er stet. Jeg tror ganske vist ikke, det er heldigt, at vi nødes ind derpaa, men jeg tror, at det er heldigt, at vi hjælpe hinanden til at komme ud af denne Bane, at det ikke skal gjentage sig, thi det er en Form, som tilvisse hverken fremmer Forhandling eller giver Udsigt i Fremtiden, at faae loyal Forhandling. Derfor kan jeg kun sige til det ærede Medlem, at det for det første forekommer mig, at det ærede Medlem er meget i Modsigelse med sig selv. Han begyndte med at sige, at det ikke er heldigt, at Thingene skulde resolvere mod hinanden, men dernæst tog han en saadan Resolution i Forsvar. Jeg vil gjerne have den Oplysning om, hvilken Stigning i Udtryk og Indhold han tror, der kan komme i Resolutionerne, naar han finder det passende, som her er stet fra Landstingets Side. Det ærede Medlem sagde, hvilket jeg tillader mig at omtale, skjøndt det ikke ligger nærmest for mig at røre ved det, at vi have ladet Toldloven ligge 5—6 Maanedere. Ja, det viser jo hele Forhandlingen, at det har været fornuftigt at lade den ligge. Hele den Betragtning, i Følge hvilken den blev henlagt, viser jo fuldstændig rigtig, at det ikke kunde hjælpe det allermindste at forhandle denne Sag under de nuværende Forhold. Det var vor Mening i Efteraaret, og dersom vi nogenstunde havde tvivlet om denne Menings Rigtighed, saa er denne Tvivl aldeles fjærnet ved, hvad vi have oplevet i disse Dage. Thi naar vi ikke loyalt kunne forhandle denne Toldlov i Forbindelse med et Stykke af Toldloven, som man i det andet Thing og fra Regjeringens Side sætter Pris paa, som mange Andre i Samfundet ogsaa sætter Pris paa, og som griber ind i den almindelige Toldlov, er der vistnok ikke den mindste Nærmelighed for, at der skulde være nogenstund Udsigt til en fornuftig Forhandling af denne Sag fra Efteraaret. Folkethinget har derfor haft Ret i at henlægge en saadan Sag og ikke bragt den op til Foranledning af Strid og for at faae Endsmaal af det andet Thing for uforparligt Arbejde, naar det vover at oversende et høfligt Forslag til dets Drøftelse og Overveelse. Nei, det ærede Medlem tager fejl deri. Det ærede Medlem og hans Venner have ført det soleklarest Bevis for Rig-

tigheden af Folkethingets Stilling og Beslutning om at henlægge et Forslag, hvorom der aldeles ingen Udsigt var til Forhandling. Naar det ærede Medlem dernæst siger, her foreligger kun det Spørgsmaal, om Traktaten skal vedtages eller ikke, vil jeg dertil svare: Ja, det er rigtigt, saaledes foreligger det med Hensyn til ethvert Forslag, Regjeringen kommer med. Ved ethvert Lovforslag foreligger det Spørgsmaal: vil Folkethinget vedtage denne Sag med eller uden Ændringer. Det ærede Medlem tror, at her kan der kun være Tale om, at vi tage denne Beslutning uden Ændringer. Nei, ethvert af Thingene har samme Udgang til at foretage Ændringer i dette Regjeringsforslag som i ethvert Regjeringsforslag. Altsaa overfor ethvert Lovforslag, Regjeringen kommer med, kan det siges, at her foreligger det Spørgsmaal: ville I antage dette Lovforslag eller ikke. Naar saa Folkethinget gjør en Ændring, og Landstinget ikke vil have den, men siger, det er uforparligt, vi kunne ikke tage derimod, saa foreligger her simpelthen det Spørgsmaal: ville I antage dette Forslag eller ikke. I saa Henseende gjælder akkurat det Samme om Lovforslag som om disse Beslutninger; der er i begge Tilfælde samme Ret til at søge Ændring. Naar de Herrer derimod tro, at vor Forretningsorden er saaledes bestemt her i Thinget, at man ikke kan forsøge paa at lave om paa Beslutninger, at Thinget er berøvet Retten til at røre ved dem; hvis det var Tilfældet, hvis den Dag var kommen, at Forretningsordenen var indrettet saaledes, ja da passede det ærede Medlems Udtalelse om, at Spørgsmaalet er: skal denne Traktat antages eller ikke. Men nu er Spørgsmaalet, om denne Rigsdagsbeslutning skal antages eller ikke, for andret eller uforandret; derom forhandle vi. Hvorvidt det er et alvorligt Forsøg, det ærede Medlem fra Middelfart gjør, kommer ikke mig ved. Jeg haaber, at han selv vil svare paa dette Angreb for Mangel paa Alvor, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ase Valgfreds har rettet paa ham, eller ogsaa undlade det, for det behøves ganske vist ikke. Men jeg beder kun om at lægge Mærke til den mageløse Interessje, vore ærede Modstandere have i at bortfortolke dette Ubehagelige om Krigsskattens Midlertidighed. Der har næppe været noget klarere Exempel paa den Fortolkningens Tid, hvori vi leve, end naar vi komme til at forhandle om denne Krigsskat; dens Midlertidighed er anerkjendt baade med Hensyn til dens Realitet, Form og Indhold, men Vedkommende vil ikke have det, og derfor anvendes stadig Fortolkning. Jeg gad vide, hvor langt man vil kunne komme ad